

urimeligt, at Statskassen yder dem den meget ringe Belvillie at yde dem et i 5 Aar rentefrit Laan. Der hører ikke meget fremtrædende og varm Interesse for Sagen til for at stille den Slags Forslag, og man kan heller ikke vente, at Indenrigsministeren vil føle sig i høi Grad lykkelig ved, at Udvalget tiltræder Forslag af den Art.

Buch: Jeg skal blot med et Par Ord omtale Vædringsforslaget under Nr. 140 angaaende dette Beløb af 50,000 Kr., der forlanges til Opførelse af Stalde ved Vandrup Station. Jeg talte imod denne Bevilling ved Finantslovens 1ste Behandling, men nu har den ærede Minister og to af Udvalgets Mindretal talt til Fordel derfor. Af de Herrers Udtalelser er jeg dog ikke kommen til andet Resultat, end at det for nærværende Tid er urigtigt at bevilge et saa stort Beløb dertil. Jeg udtalte mig ved Finantslovens 1ste Behandling derimod af den Grund, at jeg ansaa det for ubehdigt, nu ligesom Bestbanen kom igang, at opføre en saa stor og kostbar Foderstald ved Vandrup og derved give den slesvigke og holstenke Bane en Fordel, som vi ikke give vore egne Baner, og jeg er bleven overbevist om, at Sagen, naar den blev tagen under næriere Overveelse, vilde kunne lade sig ordne saaledes, at ikke alene de slesvigke og holstenke Baner, men ogsaa vore egne Baner kunde nyde Fordel deraf, naar vi skulde offre et saa betydeligt Beløb. Jeg kan tilbøds være enig med den ærede Ordfører, naar han sagde, at hvis der var forlangt et mindre Beløb, kunde han have samstemmet i at bevilge det; dette skulde jeg heller ikke have Noget imod. Men jeg vil dog tillade mig at minde det høie Thing om, at hvad der efter min Opfattelse egentlig er Grunden til, at Foderstaldene skulde bygges ved Vandrup, er, at Grændsen er der, det er der, at der gjøres Ophold, og maasse gjøres der et længere Ophold, end der i Virkeligheden burde; men i den Henseende har den ærede Ordfører ogsaa udtalt, at det dog mulig vilde lykkes Ministeren i Tiden at faae dette Forhold forandret, hvis Sagen skulde være, at der var et længere Ophold end nødvendigt. Jeg skal tillade mig at minde om, at vi jo dog heri Salen som overalt i Landet ønske og haabe paa den Tid, da Grændsen ikke skal være der mere, men flyttes længere mod Syd, og jeg vilde ønske, at hvad der foretages ved Vandrup Station, ikke maatte bære Præget af at være noget Bedvarende, men derimod Provisorisk. Jeg tror i Grunden, at det støder meget, naar man tænker sig, at vi opføre en saa kostbar Foderstald ved Vandrup, som om denne Grændse skulde staa til evig Tid. Det er ganske vist, at dette Foretagende er begrundet i, at Grændsen er der, ellers vilde det være unaturlig at bygge denne Foderstald ved Vandrup og ikke ved Kolding eller Lunderskov, hvor Banerne stilles ad. Jeg kan godt se, at der for Tiden er

Grunde, der tale derfor; men jeg er overbevist om, at den ærede Ordfører har Ret, naar han mente, at disse Grunde tale for, at det ved Forandring af Driftsplanen kunde bringes derhen til, at det ikke var nødvendigt at opføre disse Bygninger ved Vandrup. Smidlertid skulde jeg ikke modsætte mig denne Sag, hvis det var et mindre Beløb, der agtedes anvendt til noget Provisorisk, noget Foreløbigt; thi jeg betragter ikke denne Grændse som den endelige, og det vil jeg bede ærede Medlemmer at lægge Mærke til, forinden de stemme. Jeg tror, at, hvis vi til saadanne Foderstalde oprettede der, og Grændsen flyttedes, vilde disse 50,000 Kr. være udgivne til slet ingen Nytte, og jeg er overbevist om, at det ikke for Diebliffet er saa nødvendigt, at vi opføre saa kostbare Foderstalde der. Naar det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgtreds (Naberg) yttrede, at det blev mere og mere nødvendigt at bygge disse Foderstalde og derfor anbefalede at gjøre det, saa vil jeg dog spørge det ærede Medlem, om ikke allerede Bestbanen fører en Del af Traffiken den anden Vej, og om det derfor ikke var ønskeligere, at vi gjorde Alt for at beholde Traffiken paa vort Eget, saalange som muligt. Det ærede Medlem sagde — jeg husker ikke bestemt hans Udtryk, men Meningen var nok denne — at det kun var enkelte Sorter Kreaturer, der forsendtes til England, og herved mente han vel hovedsagelig, at Traffiken gik til Hamborg. Jeg tillader mig at mene, at det, naar vi i Virkeligheden vilde støtte denne Sag, maa erindres, at vi have bygget Esbjerg Havn færlig af den Grund, at vi ønske at beholde Traffiken paa vort Eget, og jeg tror, at de kostbareste, sebeste og bedste Kreaturer netop egne sig for Englands Marked. Jeg tror derfor, at vi i Stedet for nu at sende dem over Hamborg og lade de tydske Baner faae Fortjeneste af den lange Vej, som de have at kjøre, skulde se at indrette det saaledes, at vi kunne sende dem over Esbjerg. Det ærede Medlems Argument i saa Henseende er ikke for mig noget Bevis for, at det skulde være nødvendigt at opføre Foderstalde i Vandrup. Den ærede Minister yttrede, da der var Tale om en Udvidelse af Kolding Station, at hvor der er Plads og Bekvemmelighed, der søger Traffiken hen, og hvor dette ikke er Tilfældet, vil den gaa bort. Ja, dette er ganske vist. Altsaa, hvis vi anlægge Foderstalde ved Vandrup, saa give vi Banen der en Bekvemmelighed, som de andre Stæder ikke have, og saa bidrage vi Bort til at føre Traffiken fra vort Eget, fra Banen til Esbjerg, istedetfor at vi efter min Opfattelse skulde søge saameget som muligt at holde Traffiken dertil.

Naberg: Den ærede Ordfører udtalte lige overfor os, der havde forsvaret Bevillingen til Anlægget af Foderstalde ved Vandrup Station, at denne Sag endnu ikke var moden; men den ærede